

ת"פ 33991/01/18 - מדינת ישראל נגד זיו צורן, גל דביר, משה שטינוורצל - הדיון הסתיים, אייל מתוק - הדיון הסתיים, גיא קריטי - הדיון הסתיים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 33991-01-18 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

לפני
המאשימה
כבוד השופט עמית ציון קאפח
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד חופית שרים

נגד
הנאשמים
1. זיו צורן
2. גל דביר
ע"י ב"כ עו"ד דותן דניאלי
3. משה שטינוורצל - הדיון הסתיים
4. אייל מתוק - הדיון הסתיים
5. גיא קריטי - הדיון הסתיים

גזר דין לנאשם 2

א. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בעובדות האישום השלישי בכתב האישום המתוקן.

בראש הדברים יש לציין כי כתב האישום המתוקן לכל הנאשמים, מונה שתי פרשיות. האחת- מתייחסת לנאשמים 1,3,4,5 והשנייה כורכת את נאשמים 1,2 באירוע שונה לחלוטין. לכן, סברתי בנסיבות העניין כי יש להפריד גזר דינו של נאשם זה, מעניינם של האחרים ובכלל זה גם מעניינו של נאשם 1 לפי שהעובדות בעניינו של נאשם 1 חולשות כאמור לעיל גם על עניינם של האחרים אשר נדונו זה לא מכבר על ידי.

ב. האישום השלישי בכתב האישום המתוקן שכותרתו העברת מידע מהקרבן לעסקים קטנים :

(1) הסוכנות לעסקים קטנים ובינוניים במשרד הכלכלה ומשרד האוצר הפעילה בתקופה הרלבנטית קרבן למתן הלוואות בערבות מדינה לעסקים קטנים ובינוניים על ידי הבנקים (להלן: "הקרבן לעסקים קטנים"). הסיוע ניתן בהתאם לקריטריונים וכללים שנקבעו על ידי הקרבן לעסקים קטנים והיה כפוף להחלטה סופית של ועדת אשראי מטעם הקרבן. בטרם העברת בקשה להחלטת ועדת האשראי, נדרשה המלצה של אחד הגופים המתאמים, שנבחרו על ידי הקרבן לעסקים קטנים.

- (2) חברת ב.י.א.י שימשה בתקופה הרלבנטית גוף מתאם לקרן לעסקים קטנים לאחר שזכתה במכרז לעניין זה. כגוף מתאם התקבלו ב.י.א.י בקשות לקבלת סיוע מהקרן לעסקים קטנים, שטופלו על ידי לאורך כל התהליך עד לקבלת החלטה סופית על ידי וועדת האשראי, אם לאשר בקשה באופן מלא, באופן חלקי או לדחותה.
- (3) נאשם 1 במסגרת עבודתו ב.י.א.י פיתח את האפליקציה ששימשה לניהול ותיעוד העבודה של חברת ב.י.א.י כגוף מתאם לקרן לעסקים קטנים כמפורט לעיל. באמצעות האפליקציה תועדו, בין היתר, דחיות של בקשות לסיוע, הן דחיות על ידי ב.י.א.י בשלב הראשוני והן דחיות של בקשות על ידי ועדת האשראי בשלב הסופי.
- (4) נאשם 1 היה מורשה לעשות שימוש בגישה שלו לאפליקציה ולמידע שנאגר ב.י.א.י בקשר עם הקרן לעסקים קטנים לצרכי פיתוח, תחזוקה ותמיכה טכנית בלבד.
- (5) נאשם 2, במסגרת עסקו "גלובל פיננסיים", נתן בתקופה הרלבנטית ללקוחותיו שירות לגיטימי של סיוע וליווי בהגשת בקשות לקבלת הלוואה לקרן לעסקים קטנים.
- (6) במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך המחצית הראשונה של שנת 2013 פנה נאשם 1 לנאשם 2 והציע לו להעביר אליו, בתמורה לעמלה, מידע על לקוחות, שפנו באמצעות ב.י.א.י לקרן לעסקים קטנים ובקשתם נדחתה או נדחתה באופן חלקי, וזאת על מנת שנאשם 2 יעשה שימוש במידע זה לצרכיו המסחריים ולאיתור לקוחות פוטנציאליים הנזקקים לסיוע בהגשת בקשה חוזרת לקבלת הלוואה מהקרן לעסקים קטנים. נאשם 2 הסכים להצעה וסיכם עם נאשם 1 שזה האחרון יעביר אליו את המידע האמור וככל שמידע זה יניב לו תוצאות עסקיות, ישלם לנאשם 1 עמלה בגין העברת המידע (להלן: "**הסיכום**").
- (7) בהתאם לסיכום ובהמשך אליו ניצל נאשם 1 את הגישה שהייתה לו לאפליקציה ולמידע שנאגר ב.י.א.י בקשר עם עבודת הקרן לעסקים קטנים והעביר לנאשם 2 או למי מטעמו, מעת לעת, מידע ונתונים על עסקים שפנו לקרן לעסקים קטנים בבקשה לסיוע ועל הטיפול בבקשתם. נאשם 1 העביר לנאשם 2 כ-500 רשומות מידע על עסקים, כאמור.
- (8) נאשם 2 בעצמו או באמצעות מי מטעמו עשה שימוש במידע שהעביר לו נאשם 1 לצורך איתור לקוחות פוטנציאליים לעסקו.
- (9) נאשם 1 עשה שימוש בידעה על ענייני הפרטיים של אדם או מסרה לאחר שלא למטרה שלשמה נמסרה, בצוותא חדא עם נאשם 2.
- (10) בהיותו עובד בחברת ב.י.א.י ובעשותו את המעשים המתוארים נהג נאשם 1, אגב מילוי תפקידו במרמה או בהפרת אמונים הפוגעת בתאגיד.
- (11) בעשותו את האמור לעיל פגע נאשם 1 במזיד בפרטיות זולתו בצוותא חדא עם נאשם 2.

באלה הודו השניים והורשעו:

נאשם 1:

א. **פגיעה בפרטיות** - עבירות לפי סעיף 5 ביחד עם סעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות.

התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות")

ב. **מרמה והפרת אמונים בתאגיד** - עבירה לפי סעיף 425 לחוק העונשין

נאשם 2:

א. **פגיעה בפרטיות בצוותא** - עבירות לפי סעיף 5 ביחד עם סעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות וסעיף 29(ב) לחוק העונשין

ג. הסדר הטיעון

הצדדים יעתרו לשל"צ כאשר המאשימה לא תטען לעונש העולה על 60 שעות בעוד ב"כ הנאשם יהיה חופשי בטיעוניו לעניין היקף השעות.

המאשימה תעתור בנוסף להטיל על הנאשם קנס ומאסר על תנאי.

במעמד הצגת ההסדר, ביום 18.3.21 הבהירה ב"כ המאשימה כי ב"כ הנאשם יהיה רשאי לטעון גם לאי הרשעה בעוד המאשימה תעמוד על הרשעה.

ד. ראיות לעונש וטיעוני הצדדים

מטעם המאשימה-תדפיס מידע פלילי.

מטעם הנאשם-מסמכים אודות מצבו הכלכלי אשר תוכנם יפורט בפרק נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. תסקיר שירות מבחן.

טיעוני המאשימה בתמצית

הנאשם שני במדרג יחד עם נאשם 3 לפי ששניהם היו בקשר עם נאשם 1.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה עמדה התובעת על אלה :

מהות המידע, הכמות וידעת הנאשם כי המידע הרגיש מושג בעבירה.

העבר הפלילי

שיתוף הפעולה של הנאשם במשטרה.

הפנייה לתסקיר.

מתחם העונש בין של"צ למספר חודשים של מאסר בפועל בעבודות שירות.

עתירה להותיר את ההרשעה על כנה ולגזור על הנאשם 60 שעות של"צ, מאסר על תנאי וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשם בתמצית

הפנייה לנסיבות כפי שהן משתקפות מעובדות האישום השלישי.

לא נגרם נזק כלשהו.

חלוף הזמן, העננה שריחפה מעל ראשו במשך השנים וכריכת עניינו בעניינם של האחרים.

עתירה לביטול ההרשעה.

מצבו הכלכלי של הנאשם.

בדבריו לעונש ציין הנאשם כי הפיק לקח, התייחס לנסיבותיו המשפחתיות והכלכליות וביקש לבטל ההרשעה העלולה לפגוע בעתידו התעסוקתי.

כל צד תמך יתדותיו בפסיקה.

ה. דיון והכרעה

1. הערך החברתי שנפגע.

מאגרי מידע אמורים להיות שמורים בידי מי שהופקד עליהם. חשיפתם לגורם שאינו מוסמך לכך פוגעת בפרטיות ואף עלולה להסב נזק כלכלי לבעלי העסקים השונים.

על מהות הפרטיות עמד בית המשפט העליון בבג"ץ 6650/04 פלונית נ' ביה"ד הרבני האזורי בנתניה ואח' (14.5.06)

"סביב כל אדם יש מרחב שבתוכו הוא זכאי להיות עם עצמו. מרחב זה נע עם האדם עצמו. היקפו של המרחב נגזר מהצורך להגן על האוטונומיה של הפרט. על כן הוא עשוי לחול גם במקום בו אין לפרט כל קניין כגון בית הוריו, בית חולים, תא טלפון".

2. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הנאשם ונאשם 1 שימשו בתפקידים משיקים זה לזה והם מכירים משכבר הימים.

הנאשם נתן **שירות לגיטימי** של סיוע וליווי בהגשת בקשות לקבלת הלוואה לקרן לעסקים קטנים.

במקביל ובאותה עת החל נאשם 1 לעבוד בחברת ב.די.אי. ובמסגרת זו פיתח את האפליקציה ששימשה לניהול ותיקוד העבודה של החברה כגוף מתאם לקרן לעסקים קטנים אשר טיפלה בבקשות לקבלת אשראי לאחר סינון ראשוני של החברה.

המידע בדבר דחיית בקשות היה נחלת נאשם 1 **והוא שהציע את המידע לנאשם** אשר יעשה בו שימוש לאיתור לקוחות פוטנציאליים הנזקקים לסיוע לשם הגשת בקשה חוזרת. סוכם בין השניים כי ככל שהמידע יניב לנאשם תוצאות עסקיות, הוא ישלם לנאשם 1 עמלה. במסגרת זו העביר נאשם 1 לנאשם כ **500 רשומות מידע על עסקים**, אך בסופו של יום ההתקשרות לא הניבה דבר לאיש מן הצדדים.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה בנסיבות מקרה זה הינו בעיקרו פגיעה בפרטיות בעלי העסקים הקטנים שקשייהם הכלכליים היו חשופים לעין זרה. אפשר שהחשיפה **בציבור** לקשיים הכלכליים הייתה מאיצה תהליכים של משבר כלכלי באותם עסקים.

אין כתב האישום מגלה האם נעשתה פניה מצד הנאשם אל בעלי העסקים שפרטיהם נמסרו לו. ככל שנעשתה פניה כזו מצדו, קל לשער מה היו תחושותיהם משהוברר להם כי צפונות עסקיהם דלפו לידיעת גורם שלישי.

עוד יש לציין כי **לא נטען**, כי ככל שההתקשרות בין השניים הייתה מניבה תוצאות עסקיות, אזי ההחלטות שהיו מתקבלות בחברה או בקרן, לא היו לגופם של דברים ועל פי אמות המידה המקובלות.

לשני הצדדים היה עניין בהצלחת המהלך. זה תמורת העמלות, וזה תמורת השכר שיקבל מבעלי העסקים שנזקקו לשירותיו. על כן, אין לקבוע כי במערכת היחסים שבין שני הנאשמים היה מוביל והיה מובל. הנאשם אשר הבין היטב את מהות ההצעה, יכול היה לסרב לה.

3. מדיניות הענישה הנוהגת

מלכתחילה הסכימו הצדדים על מתווה עונשי בו הרף העליון הינו 60 שעות של"צ. סלע המחלוקת ביניהם הינו האם להותיר את ההרשעה על כנה אם לאו.

בטיעוניה לעונש נדרשה התובעת לת"פ 24441-05-12 (שלום ת"א) **מדינת ישראל נ' ביליק ואח'.**

עיינתי בכתבי האישום המתוקנים (פרי הסדרי טיעון) ובפסק הדין בערעורים מזה ומזה בעניינו של ביליק, עפ"ג

17-11-22375, (מחוזי ת"א) וחוששני שאין המשל דומה לנמשל. בליק העתיק ממחשב משרד הרווחה את נגזרות מרשם האוכלוסין **לגבי כלל אזרחי מדינת ישראל, תשעה מיליון ומאתיים אלף אזרחים**, ואכסן אותה במחשבו האישיים. הנגזרות למיניהן הופצו בין גורמים שונים. **בשלב מסוים הן אף הועלו לאינטרנט שם היו כל הפרטים חשופים לעין כל. בליק נדון למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח חרף מצבו הרפואי המורכב ומקצת מהנאשמים אשר יוחסו להם עבירות על חוק הגנת הפרטיות נדונו למאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.**

לא ניתן לגזור גזירה שווה מעניין **בליק** לפרשה אשר בפניי.

כך או כך המתחם אשר הוצג ע"י התביעה, עבודות שירות, אינו רלוונטי לפי **שהמתווה המוסכם** הינו ביצוע של"צ עם הרשעה או בלי הרשעה.

קיים דיסוננס משמעותי בין המתואר בפרק הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה וההפניה לעניינו של **בליק** לבין העתירה המוסכמת לשל"צ.

4. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

תסקיר שירות מבחן מיום 31.10.21 מגולל את נסיבותיו האישיות של הנאשם ובהן גילו, בן 55 נשוי ואב לילדים.

בשנים 2014-2015 נקלע למצוקה כלכלית קשה ובכלל זה חובות לנושים רבים.

על פי הערכת קצינת המבחן הנאשם מאופיין בדפוסים מרמתיים והוא מתקשה להציב לעצמו גבולות.

הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירה ואף פנה לטיפול פרטי. גם כיום הוא מסכים להשתלב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן.

התסקיר נחתם באלה : **הימנעות מהמלצה לאי הרשעה** לצד המלצה לשל"צ וצו מבחן והכל נוכח הסיכון להישנות מעורבות עם החוק בתחום המרמה.

מצבו הכלכלי של הנאשם דחוק ביותר. הוגש מסמך של רשות האכיפה והגביה בדבר עשרות רבות של זוכים בתיקי הוצל"פ בהיקף כולל של 3,614,824 ₪.

הנאשם הודה במיוחס לו הן במשטרה והן בבית המשפט.

על חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות עמדתי בגזר דינם של נאשמים 3,4,5 ובכלל זה העננה אשר רבצה מעל ראשו בעצם הימשכות ההליך מאז תחילת החקירה הגלויה , אוקטובר 2013, ועד היום וכריכת עניינו בעניינם של האחרים. עוד יש לציין כי מכתב האישום המתוקן הושמטו עבירות חמורות של מידע כוזב וזיוף המשפיע על עסקאות, עבירות אשר

ריחפו מעל ראשו כל העת.

לנאשם הרשעה קודמת משנת 2008 בגין ביצוע עבירות משנת 2005 של זיוף בכוונה לקבל דבר, קבלת דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף. הנאשם נדון לקנס, של"צ וצו מבחן לשנה.

5. לאחר ששקלתי מכלול הנסיבות החלטתי להותיר ההרשעה בעינה ולהלן הנימוקים :

הכלל הוא כי משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם אלא אם כן קיים יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרת העבירה. ראה לעניין זה ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** (פד"י נב' חלק שלישי, 337).

על חומרת העבירה אין להכביר מילים הן במהותה כמפורט לעיל והן בכמות הרשומות אשר הועברה אל הנאשם. חוק הגנת הפרטיות אינו אח חורג לחוק העונשין ולא בכדי נקבע בצידה של העבירה עונש מאסר משמעותי של עד 5 שנות מאסר.

זאת ועוד- בהליך הקודם נדון הנאשם, בין השאר, לצו מבחן של שנה אשר הסתיים להערכתי בשנת 2009. בחלוף 4.5 שנים בלבד, במחצית הראשונה של שנת 2013, ביצע הנאשם את העבירה הנוכחית. ניכר, למרבה הצער, כפי שהתרשם שירות המבחן כי דפוסי המרמה באישיותו נותרו כפי שהם.

הנאשם עובד היום כמתווך. **בבחינת למעלה מן הדרוש** יש לציין כי עיון בהוראות חוק המתווכים במקרקעין, תשנ"ו-1996 מעלה כי אחת החלופות לעבירת משמעת מצויה בסעיף 14 (א) (5) והלשון הנקוטה בה הינה עמומה :

" הורשע בפסק דין סופי, בין בישראל ובין מחוץ לישראל, בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לעסוק בתיווך במקרקעין";

לשם השוואה- ראה סעיף 5(א)(5) לחוק המתווכים כי גם אדם שסיים לרצות עונש מאסר בפועל יכול להגיש בקשה לקבלת רישיון מתווך ובלבד שחלפו לפחות 6 ח' מתום ריצוי המאסר.

אתן ביטוי במספר שעות השל"צ, לחלוף הזמן ולנטילת האחריות הן בחקירה במשטרה והן בבית המשפט ובשירות המבחן.

אין בדעתי לגזור על הנאשם קנס בהינתן מצבו הכלכלי הדחוק ביותר והיקף חובותיו כמפורט לעיל.

6. סוף דבר- אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים :

הנאשם יבצע של"צ בהיקף של 50 שעות, במקום ובמועד אשר ייקבעו ע"י שירות המבחן.

אני דן את הנאשם ל 9 ח' מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור עבירה על חוק הגנת הפרטיות או עבירת מרמה

עמוד 7

כלשהי במשך 3 שנים מהיום.

ניתן בזה צו מבחן לשנה אחת מהיום. הנאשם מוזהר כי אם לא יעמוד בתנאי המבחן אהיה רשאי לשוב ולגזור דינו מחדש.

שירות המבחן מתבקש להגיש לי תכנית של"צ תוך 90 ימים מהיום.

זכות ערעור כחוק.

העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ב טבת תשפ"ב, 16 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.